

plicissimâ, per meram essentiam. v) *perfectissimâ*, perfectione
tum *extensivâ*, nulla enim datur possibilium perfectionū spe-
cies, quin in creatore deprehendas, tum *intensivâ*, eminen-
tissimo ac perfectissimo gradu. Vide sis Cloz. *Theol. Nat. l. c. p.*
652. o) *beatissimâ*, ex DEI perfectione absolutè & simpliciter
tali & sufficientiâ conspicua. Conf. D. Bielefeld *Diff. Theol. de*
Vita DEI Cap. II. p. 14. Danh. *Hodos. Phæn. III. pag. 206.* Van Ma-
stricht *Theol. Theoret. Practic. Lib. II. Cap. 23. p. 370.* Episcopus
Instit. Theol. Libr. IV. cap. 15. pag. 296. Suarez. *Metaphys. Disp.*
xxx. sect. 14. num. 16. Donat. *Pneumat. cap. x. §. 16. s. pag. 207.*
Cloz. *Pneumat. Disp. XII. §. 7. p. 652.*

§. XI.

Definitioni autem ita brevibus explicatæ, suas merito
jungimus *rationes*, eò ut singulis robur suum constet melius
definitionis membris, singula partim à priori, à posteriori
partim, quantum quidem intellectui convenit humano, pro-
baturi.

§. XII.

Quapropter, DEUM, quamvis esse viventem, imò i-
pissimam omnium viventium vitam, naturâ magistrâ, à po-
steriori non solùm evidens, sed & concessâ de DEO existen-
te hypothese, per se notum videatur, ita, ut Suarezio *Disp. xxx.*
sect. 14. num. 3. Tannero *Theol. Scholast. disp. II. de DEO, quest.*
8. dub. 1. pag. 421. fatentibus, nullus, ne idololatra quidem, un-
quam tam fuerit *stolidus aut vecors, qui DEUM habere vi-*
tam & scientiam negaverit, nihilominus bonæ *μεθοδείας* ergò,
illam, ex triplicibus Scholasticorum, quibus modum a-
liàs existentiam DEI cognoscendi, tradunt, *causalitatis* ni-
mirum, quâ de omnium fusissimè eam ex *μαρτο* & *μερονοσρω*
eruens legi meretur Theophilus Raynaudus *Opp. Tom. V. disp.*
5. quest. 1. art. 6. à p. 222. ad 290. eminentiæ & negationis viis
sive scalis commodè evinceret.